

каже тъй: „За да видишъ колко те обтчатъ жена ти, дъщеря ти, синъ ти, приятельтъ ти, иди, продай всичкото си имане и раздай паритѣ на сиромаситѣ!“ Ако жена ти, дъщеря ти, синъ ти, приятельтъ ти, удобрятъ твоята постъпка, знай, че всички те обичатъ, но ако възстанатъ противъ тебе, знай, че не те обичатъ и че съ тебе не могатъ да разрѣшатъ никакъвъ въпросъ. Единъ день жената казва на мъжа си: азъ те много обичамъ, не мога да живѣя безъ тебе. Той ѝ казва: Господъ ми каза да продамъ всичко, паритѣ да раздамъ на бѣднитѣ, и азъ го направихъ. Ако тя свие вѣждитѣ си недоволно, значи не го обича. Но, ако му каже: туй, което си направилъ, е много хубаво, то е по моето сърце, тя го обича. Ако синътъ ти каже: много добрѣ си направилъ, това е по моето сърце — това е твоятъ синъ. Ако дъщеря ти каже: много добрѣ си направилъ — това е твоята дъщеря. Ако приятельтъ ти каже: много добрѣ си направилъ — това е твоятъ приятель. И ако азъ направя една добра постъпка, и моето сърце се свие, значи азъ не се обичамъ. Усѣтя ли въ такъвъ случай едно стѣгане на сърцето си, значи азъ не съмъ съгласенъ съ себе си. Нѣкъй пжтъ и азъ не съмъ съгласенъ съ себе си. При всѣка една добра постъпка, азъ трѣбва да видя, дали се разширява или стѣга душата ми. Ето единъ въпросъ, който трѣбва да се разрѣши по естество. Тукъ се изисква вече не най-малкото, но най-голѣмата разумность, най-голѣмата любовь, съ която може да дѣйствувате въ дадения случай. Дѣйствувате ли по този начинъ, разрѣшавате ли въпроса така, вашето лице ще светне, и въ замѣна на това, Господъ ще ви даде други сили. Дѣй-